

பேணுவாய் உயிர்களை போற்றி
பிறப்பின்றி தேற்றுவாய் போற்றி
தீனர்களின் நாயகா போற்றி
சிவபாலா முருகா போற்றி!

32. மங்களம் (சூற்பயன்)

புஜங்காக்ய வருத்தேன க்லுப்தம் ஸ்தவம் ய:
படேத் பக்தியுக்தோ குஹம் ஸம்ப்ரணம்ய
ஸுபுத்ரான் களத்ரம் தனம் தீர்க்க மாயு:
லபேத் ஸ்கந்த ஸாயுஜ்ய மந்தே நரஸ் ஸ:

அப்பன் கந்தனை
நினைத்து வணங்கி
தப்பா தனுதினம்
புஜங்கம் படிக்க

இனியாள் மனைவி
இயைந்த மக்கள்
நனிமிகு செல்வம்
நயந்த வாழ்க்கை

நெடிய ஆயுள்
நிகரில் மகிழ்ச்சி
அனைத்தும் எய்துவர்
அவனரு ளாலே!

சரவண பவனை
சண்முகக் கடவுளை
சிரமேற் கொண்டு
சிந்தையில் இருத்த

வரமாய்க் கந்தனின்
பதமலர் அடையலாம்
வாழ்க வள்ளி
குஞ்சரி மணாளன்!

ஆதிசங்கரர் அருளிச்செய்த

சுப்ரமண்ய புஜங்கம்

தமிழ்க்கவியாக்கம் :
குற்றாலம் வள்ளிநாயகம்
(கவிஞர் மதுபாலிகா)

””μ@s̄ |á[P® (தமிழாக்கம்)

முதற்பதிப்பு - 2014

ஆசிரியர்

குற்றாலம் வள்ளிநாயகம் C

வெளியீடு :

பவானி பதிப்பகம்

சென்னை-11

செல் 94450 19836

கிளாஸிக் பிரின்டர்ஸ்

29 பழிவிலகும்

ஜனதீர் மிதா சஸ்வபுத்ராபராதம்
ஸஹேதே நகீம் தேவஸேனாதி நாத
அஹம் சாதிபாலோ பவான் லோக தாத:
க்ஷமஸ்வாபராதம் ஸமஸ்தம் மஹேஹ

பெற்றவன் நீயன்றோ, குழுவியான்
குற்றம் செய்யினும் பொறுத்தருள்!
பெற்றற் கரியபேறே தேவர்களின்
உற்ற சேனாபதித் தலைவா
தெற்றை மன்னித்தே எனக்காப்பாய்
எந்நாட்டவர்க்கும் இளவரசே!

30. புகழ் ஒங்கும்

நம:கேகினே சக்தயே சாமிதுய்யம்
நம: ச்சாக துய்யம் நம: குக்குடாய
நம: ஸிந்தவே ஸிந்து தேசாய துய்யம்
புன: ஸ்கந்த மூர்த்தே நமஸ்தே நமோ (அ)ஸ்து

வேத வடிவே மயிலே போற்றி
வேலவன் தாங்கும் வேலே போற்றி
தத்வ ஸ்வரூப செம்மறி போற்றி
தலைவனின் கொடியமர் சேவல் போற்றி
அண்ணலின் கால்தொடும் கடலே போற்றி
அலைவாய் செந்தூர் அமர்ந்தாய் போற்றி
கந்தா கடம்பா கதிர்வேல் போற்றி
எந்தன் வணக்கம் ஏற்பாய் போற்றி!

31. வெற்றிஉறுதி

ஜயானந்த பூமன் ஜயாபார தாமன்
ஜயா மோக கீர்த்தே ஜயானந்த மூர்த்தே
ஜயானந்த ஸிந்தோ ஜயாசே'ஷ பந்தோ
ஜயத்வம் ஸதாமுக்தி தானேச' ஸீனோ

ஆனந்த மூர்த்தியே போற்றி
அருள்வெள்ள ஜோதியே போற்றி
வான்தொடும் கீர்த்தியே போற்றி
வளர்கின்ற அனுபூதி போற்றி

27. குடும்ப மேன்மை

களத்ரம் ஸுதா பந்து வர்க்க: பசர்வா
நரோ வா(அ)த நாரீக் ருஹே யே மதீயா:
பஜந்தோ நமந்த: ஸ்துவந்தோ பவந்தம்
ஸமரந்தச்ச தே ஸந்து ஸர்வே குமார

மனைவியும் மக்களும் சுற்றமும் பசுக்களும்
மனையில் உள்ள அனைவரும் உன்னை
மனதால் வரித்து வணங்கி மகிழ்வர்
புனையும் பாடலும் பூஜையும் நின்னையே

புகழும் வழத்தும் நினைவினில் நிறுத்தும்!
அனைத்தும் நீயே ஆனாய் குமரா
அலைவாய் அமர்ந்த சண்முகத் தரசே
அருள்வாய் சேவற்கொடியுடை குகனே!

28. விஷம் இறங்கும்

ம்ருகா: பக்ஷினோ தம்சகா யே சதுஷ்டா
ததா வ்யாத யோ பாதகாயே மதங்கே
பவச் சக்தி தீக்ஷணாக்ர பின்னாஸ் ஸுதாரே
வினச்'யந்து தே கூர்ணித க்ரௌஞ்ச சை'ல

கூர்வேலால் கிரௌஞ்ச மலையை பிளந்தவா
குறிவைத்து என்னைத் தாக்கவரும் பக்ஷிகள்
பூச்சிகள் மிருகங்கள் புரியாத வியாதிகள்
யாவையும் எதிர்கொண்டு தூள்தூ ளாக்குவாய்

தோகை மயில்மீது சக்திவேல் கையேந்தி
தோழனாய் விரைந்துவா துயரெலாம் போக்கவா!
வாகை சூடிவா வள்ளியொடு தேவயானி
காதலனாய் கண்முன்னே இக்கணமே தோன்றுவாய்!

முன்னுரை

ஓம் சரவண பவ

ஆதிசங்கரர் அருளிச்செய்த ஸௌந்தர்ய லஹரிக்கும் கனகதாராவுக்கும் பிறகு சுப்ரமண்ய புஜங்கத்தை தமிழ்க்கவிதையாக மொழியாக்கம் செய்ய வேண்டுமெனத் தோன்றியது. நண்பர்களும் அவ்வாறே கேட்டுக்கொண்டனர்.

ஒப்பீட்டு நோக்கில் புஜங்க (சமஸ்கிருதத்தில்) வரிகள் படிக்க எளிமையாக இருந்தன. மேலும் ப்ரம்மபுரீ தேதியூர் சுப்ரமண்ய சாஸ்திரிகளுடைய வியாக்யானம் மற்றும் கவிதாமணி அ.வெ.ரா. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்களின் தமிழ்க்கவியாக்கம் இவைகளை வாசித்துவிட்டு யாவருக்கும் புரியும் விதத்தில் தமிழில் கவிதைகளாக எழுத முனைந்தேன். நான் எண்ணியதுபோல் அது அத்தனை சுலபமாக இல்லை. செந்தூர்முருகனின் அருளாலும், புரீ காஞ்சி மகாஸ்வாமியின் அனுக்கிரகத்தாலும் மட்டுமே இது சாத்தியமாகி இருக்கிறது.

சனாதன தர்மத்திற்கு புத்துயிரூட்டும் பணியில் ஆதி சங்கர பகவத் பாதாள் அவர்களுக்கு பல்வேறு தடைகள் ஏற்பட்டன. பிறசமயத்தார்களை தர்க்கத்திலும், வாதத்திலும் வென்று அத்தைவத நெறியை நிலை நாட்ட முயற்சித்தார். ஆனால் அயலாரின் ஏவல் (அபிசார ப்ரயோகம்) காரணமாக சங்கரரைப் கொடுமான வியாதி பீடித்தது. அவ்வியாதியை முறியடிக்கும் முகத்தான் ப்ரணவஸ்வரூபி, வேதநாயகன், சிவசக்தி மைந்தன், அசுரர்களை வென்று தேவர்களைக் காத்தவன், வள்ளி தேவயானை சமேதனாய் திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் சுப்ரமண்ய கடவுளை புஜங்கம் பாடித் துதித்தார். அவனருளால் நோய் நீங்கி தன்பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

பகவத்பாதரின் ரோகத்தையும் அதனால் விளைந்த மனக்கிலேசத்தையும் நீக்கி அருள்புரிந்த சண்முகனை நாமும் சுப்ரமண்ய புஜங்கப் பாடல்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்து வழிபட்டு உய்வடைவோம். புரீ காஞ்சி மகாஸ்வாமியின் 120வது ஜயந்தி ஆண்டை முன்னிட்டு பிரசாதமாய் இந்நூல் வழங்கப்படுகிறது.

ஜெய ஜெய சங்கர! ஹரஹர சங்கர!

குற்றாலம் வள்ளிநாயகம்

சென்னை

கந்தனுக் காகவே
 சிந்தனையும் செயல்களும்
 கந்தனுக் கென்றேயென்
 எண்சாண் உடம்பும்

கந்தனின் சந்நிதியில்
 சகலமும் சமர்ப்பணம்!
 கந்தனின் திருவடியே
 சாஸ்வதம், சரணம்!

26. வரம் பெறலாம்

**முன்னா முதாஹோ ந்ருணாம் பக்திபாஜாம்
 அபீஷ்டப்ரதா: ஸந்தி ஸர்வத்ர தேவா:
 ந்ருணா மந்த்ய ஜானா மயி ஸ்வார்த்த தானே
 குஹாத் தேவமன்யம் நஜானே நஜானே**

தண்டனிடும் பக்தருக்கும்
 தவமிருக்கும் முனிவருக்கும்
 கண்டவுன் வரமருளும்
 கடவுள்கள் கோடியுண்டு!

வீணே வாழ்நாளை
 கழிக்கின்ற மனிதருக்கும்
 விரக்தியிலே தருமத்தை
 மறந்துவிட்ட ஏழையர்க்கும்

தானாய் முன்வந்து
 காக்கின்ற அருட்கடவுள்
 சேனா பதியே திருச்
 செந்தூர் ஜெயந்திபுரக்

கோனே உனைத்தவிர
 யாருண்டு? சரணடைந்தேன்!
 வானே, வளர்மதியே,
 வள்ளலே! வாழ்விப்பாய்!

24. ஏவல் முறியும்

அபஸ்மார குஷ்ட்டக்ஷயார்ச: ப்ரமேஹ:
ஜ்வரோன் மாத குல்மாதி ரோகாமஹாந்த:
பிசாசாச்ச ஸர்வே பவத் பத்ர யூதிம்
விலோக்யக்ஷணாத் தாரகாரே த்ரவந்தே

வலிப்பு நோய் மனோவியாதி
வாதநோய் குஷ்டம் ஜூரம்
பலப்பல நோயெல்லாம்
பகவானே உன் கோவில்

இலவுதியைப் பார்த்தவுடன்
எங்கோ பறந்துபோகும்!
உடம்பினிலே அதைப்பூசி
உள்ளுக்குள் அருந்திவிட

தடந்தோளா உன்னெதிரே
தாரகாசுரன் வீழ்ந்தாற்போல்
இடந்தெறியா தழிந்துவிடும்
இன்னல்களும் வியாதிகளும்!

திடம்படும் உடம்புமனம்
சிந்தனையும் தெளிவாகும்!
கடன் நீங்கிப் பிறவிநோய்க்
கலிதீரும் உளமாறும்!

25. சத்திய தரிசனம்

த்ருசிஸ்கந்த மூர்த்தி: ச்ருதௌ ஸ்கந்த கீர்த்தி
முகே மே பவித்ரம் ஸதா தச்சரித்ரம்
கரே தஸ்ய க்ருத்யம் வபுஸ்தஸ்ய ப்ருத்யம்
குஹே ஸந்து லீனா மமாசேஷ பாவா:

கந்தனின் மூர்த்தியை
காணட்டும் கண்கள்!
கந்தனின் கீர்த்தியே
கேட்கட்டும் செவிகள்!

கந்தனின் லீலைகளை
பேசட்டும் வாக்கு!
கந்தனின் சேவைக்கே
இருக்கட்டும் கைகள்!

ஆதி சங்கரர் அருளிச்செய்த
சுப்ரமண்ய புஜங்கம்!

விநாயகர் துதி

ஸதா பாலரூபாபி விக்னாத்ரி ஹந்த்ரீ
மஹாதந்தி வக்த்ராபி பஞ்சாஸ்ய மான்யா
விதீந்த்ராதி ம்ருக்யா கணேசாபிதாமே
விதத்தாம் ச்ரியம் காபி கல்யாணமூர்த்தி

எப்போதும் விளையாட்டுப் பிள்ளை
மலைபோல வருகின்ற
தடையெல்லாம் பொடியாக்கி
சிலைபோல பாசாங்காய்
நிற்கின்ற கணேசன்
எப்போதும் விளையாட்டுப் பிள்ளை!

ஐந்து முகங்கொண்ட
அப்பன் சிவனாண்டி
அகம்மகிழக் கொண்டாடும்
கஜமுகன் கணேசன்
எப்போதும் விளையாட்டுப் பிள்ளை!

பிரம்மனும் இந்திரனும்
தேவாதி தேவர்களும்
வரம் வேண்டித் துதிக்கின்ற
வல்லாளன் கணேசன்
எப்போதும் விளையாட்டுப் பிள்ளை

அளவிட முடியாத
அருள்கீர்த்தி உடையவன்
செலவிட முடியாத
செல்வம் அளிப்பவன்
எப்போதும் விளையாட்டுப் பிள்ளை!

புகலிடம் அவனென்று
புகுந்தவர் நெஞ்சினில்
பொன்னொளிர் ஜோதியாய்
அமர்ந்தவன் கணேசன்
எப்போதும் விளையாட்டுப் பிள்ளை!

இப்போதே வணங்கினேன்
இனிதான மொழியிலே
முப்போதும் அருளுவான்
மூலவன் கணேசன்
எப்போதும் விளையாட்டுப் பிள்ளை!

நூல்

1. தடை அகலும்

நஜாநாமி சப்தம் நஜாநாமி சார்த்தம்
நஜாநாமி பத்யம் நஜாநாமி கத்யம்
சிதேகா ஷடாஸ்யா ஹ்ருதித் யோததே மே
முகான்னிஸ்ஸரந்தே கிரச்சாயி சித்ரம்

சங்கீத மறியாத
என்னுள்ளே இன்றிங்கே
சப்தஸ்வரம் ஒலிக்கின்றதேன்?

சங்கத்தில் அமராத
எந்நாவில் தன்னாலே
சாகித்யம் பிறக்கின்ற தேன்?

தடதடவென வார்த்தைகள்
தாளகதி தவறாமல்
விடுவிடுவென வருகின்ற தேன்?

தகதகவென ஜோதியாய்
என்முன்னே சண்முகம்
சத்தியமாய் ஒளிர்வதால் தான்!

2. ஞானசித்தி

மயூராதிரூடம் மஹா வாக்ய கூடம்
மனோஹாரி தேஹம் மஹச்சித்த கேஹம்
மஹ்தேவ தேவம் மஹாவேத பாவம்
மஹாதேவபாலம் பஜே லோகபாலம்

மயிலேறி வருபவனே மால்மருகா
மகாதேவ புத்திரனே வேல்முருகா
மகாவாக்யப் பிரணவத்தின் உட்பொருளே
மறைநான்கின் மெய்ப்பொருளே எழில்வடிவே!

நிறைகுடமாம் ஞானிகளின் சிந்தையிலே
உறைபவனே உலகமெல்லாம் புரப்பவனே
குறைகளைவாய், கொடுநிறைவாய், குன்றுதொறும்
பிறைநிலவாய் திகழ்பவனே சுப்ரமண்யா!

22. கிலேசம் அகலும்

ஸஹஸ்ராண்ட போக்தா த்வயா சூர நாமா
ஹதஸ்தாரகஸ் ஸிம்ஹவக்த்ரச்ச தைத்ய:
மமாந்தர் ஹ்ருதி ஸ்தம் மன: க்லேச மேகம்
ந ஹம்ஸி ப்ரபோ கிம் கரோமி க்வ யாமி?!

அண்டங்கள் ஆயிரம்
ஆண்டவனை சூரனை
துண்டுதுண் டாக்கினாய்
தொடர்ந்தாய் சம்ஹாரம்

தாரகா அசுரனும்
தம்பிகளும் படைகளும்
தானழிந்து அவர்கள்தம்
பாவங்களும் பொசுங்கின!

ஆனாலும் என்மனதை
ஆட்டுவிக்கும் கவலைகளை
ஏனோ துடைக்காமல்
இருக்கின்றாய் செந்தூரா!

தூணாம் உன்பாதம்
பற்றினேன் வினையறுப்பாய்,
வீணாய் வேறெங்கும்
விடைதேடி அலையமாட்டேன்!

23 மனநோய்தீரும்

அஹம் ஸர்வதா துக்க பாரா வஸந்நோ
பவான் தீனபந்துஸ் த்வதன்யம் நயாசே!
பவத்பக்தி ரோதம் ஸதா க்லுருந்த பாதம்
மமாதீம் த் ருதம் நாச'யோமா ஸுதத்வம்

எமை வாட்டும் மனக்கவலை
துக்கங்கள், சோகங்கள்
இவைகளை நீ அழித்துவிடு
எந்தனுக்கு வாழ்வுகொடு!

உமைமைந்தா காத்திகேயா
உரிமையுடன் கேட்கின்றேன்
உனைப்போல ஏழையர்க்கு
உதவுகின்ற பேருண்டா?

20. எம்பயம் தீரும்

க்ருதாந்தஸ்ய தூதேஷு சண்டேஷு கோபாத்
தஹச்சிந்தி மிந்தீதி மாம் தர்ஜயத்ஸு
மயூரம் ஸமாருஷ்ய மா பை ரிதி த்வம்
புரச்சக்தி பாணிர் மமாயாஹி சீ'க்ரம்

கட்டு உருட்டென காலதூதாள்
எட்டி மிரட்டியென் கண்முன்னே
சுட்டுக் கொளுத்திட நிற்கையிலே
சுடராய் வருவாய் மயில் மீது!

இடரைக் களையும் வேல்கொண்டு
இனிமேல் பயமிலை எனச்சொல்லி
இன்னுயிர் காப்பாய் சரவணனே!
என்னுயிர் அடைக்கலம் பவசுகனே!

21. முக்திகிட்டும்

ப்ரணம்யாஸக்ருத் பாதயோஸ்தே பதித்வா
ப்ரஸாத்ய ப்ரபோ ப்ரார்த்தயே (அ)னேகவாரம்
ந வக்தும் ஷுமோ (அ)ஹம் ததாநீம் க்ருபாப்தே
நகார்யாந்த காலே மனாகப்யுபேஷூ

கருணா மூர்த்தியே கதிர்வேலா
கால்களில் விழுந்தே தண்டனிட்டேன்!
ஒருநாள் கூட மறவாமல்
உன்னருள் வேண்டி தவமிருந்தேன்!

வாழ்வின் இறுதிக் கணங்களிலே
தன்வய மிழந்து தவிக்கையிலே
ஊழ்வினை என்றே உதறாமல்
ஓடி வருவாய் வடிவேலா!

3. பக்தி பலப்படும்

யதா ஸன்னிதானம் கதா மானவாமே
பவாம் போதிபாரம் கதாஸ் தே ததைவ
இதி வ்யஞ்சயன் ஸிந்து தீரே ஆஸ்தே
தமீடே பவித்ரம் பராசக்தி புத்ரம்

தூய சக்தியின் சுந்தர மைந்தா,
ஆய பிறவிகள் அனைத்தும் கடந்து
அக்கரை சேர்க்கவே அலைவாய் அமர்ந்தவா
அக்கறை கொண்டவா ஆண்டவா, சரணம்!

4. பிறவிபோம்

யதாப்தேஸ் தரங்கா லயம் யாந்தி துங்கா
ததைவாபத ஸந்நிதௌ ஸேவதாம் மே
இதீவோர்மி பங்கதீர் ந்ருணாம் தர்ச யந்தம்
ஸதா பாவயே ஹ்ருத்ஸரோஜே குஹந்தம்

அலைத் திவலை கரைதொட்டு அழிவதுபோல்
மனக்கவலை தியானத்தால் தூளாகும்!
கடற்கரை அமர்ந்தானின் தாள் பணிவோம்
மனக்கறை பரிதிமுன் பனியாகும்!

5. துயர் கெடும்

கிரௌ மன்னிவாஸே நராயே (அ)திருடா
ததா பர்வதே ராஜதே தே (அ)திருடா:
இதீவ ப்ருவன் கந்த சைலாதி ரூட
ஸதேவோ முதே மே ஸதா ஷண்முகோ(அ)ஸ்து

துவண்டு வருவோர்க்கு
தோள்கொடுத்து துயர்துடைக்க,
அகண்ட சண்முகமாய்
அவனிருக்கும் திருத்தலமாம்,

சுகந்த மலையேறி
துதிக்கவரும் பக்தர்கள்
கயிலாய மலையேறும்
பாக்கியத்தை அடைவார்கள்!

6. வரம் உண்டு

மஹாம்போதி தீரே மஹாபாப சோரே
முளிந்த ரானுகலே ஸுகந்தாக்ய சைலே
குஹாயாயம் வஸந்தம் ஸ்வபாஸா லஸந்தம்
ஜனார்திம் ஹரந்தம் ச்ரயாமோ குஹந்தம்

நிலையாய் அன்பர்
பாவம் துடைக்க
அலைவாய்க் கரையில்
மலைமேல் அமர்ந்தாய்!

தவமாய் யோகியர்
நோன்புகள் நோற்க
உயர்வாய் அம்மலை
தேர்ந்தே மகிழ்ந்தார்!

உளமாம் குகையில்
ஒளிரும் குகனே
நலமே அருள்வாய்
நாளும் சரணம்!

7. பாவம் பொடிபடும்

லஸத்ஸ்வர்ணகே ஹேந்ருணாம் காமதோஹே
ஸுமஸ்தோம ஸஞ்சந்த மாணிக்ய மஞ்சே
ஸமுத்யத் ஸஹஸ்ராரக்க துல்ய ப்ரகாசம்
ஸதாபாவயே காத்திகேயம் ஸுரேசம்

பத்தரை மாற்றுத் தங்கப் பள்ளி
ரத்தினக் கட்டில் ரம்மிய மலர்கள்
ஒத்தின மஞ்சம் ஒளிரும் விளக்குகள்
நித்தில அழகுக் கார்த்திகைப் பெண்களின்

உத்தமப் புத்திரன் ஓம்ஓம் ஓமெனும்
சப்தப் ப்ரணவ வடிவேல் முருகன்!
மொத்தம் ஆயிரம் சூரியன் போல
முன்னே அமர்ந்தான், முனைவோர் விருப்பம்

எத்தனை யாயினும் நிறைவேற் றிடுவான்,
சித்தனாம் செந்தி லம்பதி சீலன்,
அத்தனின் மைந்தன் அம்பிகை நேசன்,
சத்குரு நாதனை பணிந்தேன் சரணம்!

18. வினை தீரும்

குமாரேச ஸுனோ! குஹ! ஸ்கந்த! லேனா
பதே! சக்திபானே! மயூராதி ஞட!
புஸிந்தாத்மஜா காந்த! பக்தார்திஹாரின்!
ப்ரபோ! தாரகாரே! ஸதா ரக்ஷமாம் த்வம்
குமரனே மகேசனின் மைந்தனே
குகனே கந்தனே தளபதியே
வேலனே சத்தியுமை பாலனே
வேரோடு வினைகளை அழிப்போனே!
மயிலேறும் கடவுளே மால்மருகா
ஒயிலான வள்ளியின் காதலனே
அசுரர்களின் காலனாய் அவதரித்தோய்
அடியாரைக் காத்திடுவாய் வணங்குகிறோம்!

19. தரிசனம் கிட்டும்

ப்ரசாந்தேந்த ரியே நஷ்டஸம்ஞே விசேஷ்டே
கபோத்காரி வக்த்ரே பயோத்கம்பி காத்ரே
ப்ரயானோன்முகே மய்யநாதே ததானிம்
த்ருதம் மே தயாலோ பவா (அ)க்ரே குஹத்வம்

கருணா மூர்த்தியே கந்தவேளே
கடைசி நொடியில் நினைவிழந்து
கபம்வாய் நுரைக்க உணர்விழந்து
கைகால் அசைவுகள் ஏதுமின்றி

மெய்வாய் நடுங்க விதிர்விதிர்த்து
பொய்யாம் உறவுகள் விலகி நிற்கும்
பொழுதினில் வருவாய் சண்முகனே
தருவாய் தரிசனம் புண்ணியனே!

16. வீரம் பிறக்கும்

ஸ்புரத் ரத்ன கேயூர ஹாராயி ராம:
சலத் குண்ட ல ஸ்ரீலஸத் கண்டபாக:
கடௌ பீதவாஸா: கரே சாருசக்தி:
புரஸ்தான் மமாஸ்தாம் புராரேஸ்தனூஜ:

சுடர்விடும் ரத்தினத் தோள்காப்பு, மாலைகள்
இடைவிடா தாடுமுன் காதணிக் குண்டலம்
இளமையை பறைசாற்றும் கன்னக் கதுப்புகள்
இடைதனில் சுற்றிய மரகதப் பட்டுடை!

இமைப்பில் திரிபுரம் எரித்தவன் கனிந்து
இமைக்கச் சுடராய் உதித்தவா, சக்தி
உமைவேல் கொண்டு நின்றவா வேலவா
எமைநீ காக்கவா, இக்கணம் எழுந்துவா!

17. அன்புநிலைக்கும்

ஔறாயாஹி வத்ஸேதி ஹஸ்தான் ப்ரஸார்யா
(ஆ)ஹ்வயத்யா தராச் சங்கரே மாதூரங்காத்
ஸமுத்பத்ய தாதம் ச்ரயந்தம் குமாரம்
ஹராச்லிஷ்ட காத்ரம் பஜே பாலமூர்த்திம்

அம்மை மடியிருப்பாய்
அழகா குமராவென
அத்தன் அழைத்திடவே
அவசரமாய் எழுந்தேநீ

அப்பன் கையணைப்பில்
அகமகிழப் போயிருப்பாய்,
இம்மை, எழுமைக்கும்
இறைவன்நீ வணங்குகிறேன்!

8 அபயம்

ரணத்தம்ஸகே(அ) மஞ்ஜுலே(அ)த்யந்த சோனே
மனோஹாரி லாவண்ய ப்யூஷ்பூர்ணே
மன:ஷட்பதோ மே பவக்லேச தம்த:
ஸதா மோத தாம் ஸ்கந்த தே பாத பத்மே

செக்கச் சிவந்த திருவடிகள்
செந்தா மரையோ வியக்கின்றேன்,
ஓக்க அவற்றுள் அமர்ந்திருக்கும்
வண்டென் மனதென நினைக்கின்றேன்!

திக்கித் திணறிநான் கவலையிலே
சீர்மிகக் குலையும் வேளையிலே
சிக்கெனப் பிடித்தேன் உன்பாதம்
சிக்கல் இனியிலை செந்தூரா!

9. வழி பிறக்கும்

ஸுவர்ணாப திவ்யாம்பரைர் பாஸமானாம்
க்வணத் கிங்கிணீ மேகலா சோபமானாம்
லஸத்தே ம பட்டேன வித்யோதமானாம்
கழம்பாவயே ஸ்கந்த! தே தீயமானாம்

வெண்ணீ ரணிந்து பன்னீர் பூசி
முன்னே நிற்கும் மூலவன் முருகனின்
பொன்னிற ஆடை போர்த்திய இடையில்
மின்னும் மணிகள் ஓசை எழுப்பும்

அவ்விடை காந்தியில் அகத்தைக் குவித்து
அருந்தவம் புரிதலே அவனியில் மோட்சம்!

10. ஆபத்து நீங்கும்

புலிந்தேச கன்யா கனா போக துங்க
ஸ்தனா லிங்கனாஸக்த காச்மீர ராகம்
நமஸ்யாம்யஹம் தாரகாரே தவோர:
ஸ்வபக்தாவனே ஸர்வதா ஸானூராகம்

வளைத்து அணைத்த வள்ளியின் தனங்கள்
வழங்கிய குங்குமம் தீற்றிய மார்பன்!
முளைத்த தாரக அசுரனை வதைத்து
முனிவர் தேவர் பக்தரைக் காத்த

உழைப்பில் சிவந்த உத்தமத் தோளினை!
உருகிய நெஞ்சினன் உதிர்க்கும் கருணையில்
கிளைக்கும் துயர்கெடும், கேண்மை பலப்படும்
நினைப்பே அவனாய் நித்தமும் தொழுவோம்!

11. ஞான சித்தி

விதெளக்லுருப்த தண்டான் ஸ்வலீலா-த் நுதாண்டான்
நிரஸ்தேப சுண்டான் த்விஷத் கால தண்டான்
ஹதேந்த் ராரி ஷண்டான் ஜகத்ராண செளண்டான்
ஸதாதே ப்ரசண்டான் ச்ரயே பாஹுதண்டான்

தவறுகள் செய்வது பிரம்ம னாயினும்
தண்டனை உண்டென காட்டியகை!
உயரிய தேவரின் எதிரிகளை
உருத்தெரி யாமல் ஆக்கியகை!

மதத்தால் தன்நிலை மறந்தகரி
மறுபடி சுயம்பெற உதவியகை!
ஜகத்தைப் புரப்பதை லீலையென
சகஜமாய் கருதிடும் பன்னிருகை!

இகத்திலும் பரத்திலும் எமைக்காக்கும்
இன்னல்கள் துடைக்கும் கந்தனின்கை!
சுகத்திலும் துயரிலும் உடனிருக்கும்
ஜோதி சொரூபனின் தூக்கியகை!

12. தாபங்கள் தீரும்

ஸதா சாரதா: ஷண் ம்ருகாங்கா யதிஸ்யு:
ஸமுத்யந்த ஏவஸ்திதாச் சேத் ஸமந்தாத்
ஸதா பூர்ணமிம்பா: கலங்கைச் சஹீனா:
ததா த்வன்முகானாம்ப்ருவே ஸ்கந்த ஸாம்யம்

களங்க மில்லா சந்திரன் ஆறு
கனகச் சுடரென முன்னும் பின்னும்
விளங்கித் துலங்கி ஜொலித் தாலும்
வேலனே உந்தன் அறுமுக மாகுமோ?

குழந்தை முகத்தின் குமரக் கடவுளே
குவித்தேன் கரங்கள் கொடுப்பாய் சாந்தி!
மழலைக் கவிதையை மகிழ்வாய் ஏற்று
வரமாய் அமைதியை தருவாய் போற்றி!

13. லாபமுண்டாகும்

ஸ்புரந்மந்த ஹாஸை: ஸஹாம்ஸாஸி ஸஞ்சத்
கடாசுஷவலீ ப்ருங்க ஸங்கோஜ் வலானி
ஸுதாஸ்யந்தி பிம்பா தராணீச ஸுனோ
தவாலோகயே ஷண்முகாம் போருஹாணி

விண்ணவர்கோன் பரமேசன்
விழிதிறக்க உதித்தவனே!
சண்முகனே! செம்மலர்த்தேன்
தின்னவரும் வண்டுகளாய்

மின்னிவரும் உன் பார்வை;
புன்னகையோ அன்னங்கள்!
தென்னவனின் கமலமுகம்
சிந்தையிலே தினம் மலரும்!

14. கடைக்கண் பார்வை கிடும்

விசாலேஷு கர்ணாந்த தீர்க்கேஷ்வஜஸ்ரம்
தயா ஸ்யந்தி ஷுத்வாதசஸ்வீக்ஷணேஷு
மயீஷத் கடாசுஷ: ஸக்ருத் பாதிதச்சேத்
பவேத் தே தயா சீல காநாம ஹாணி:

காதுவரை நீண்டகண்கள் பன்னிரண்டு
கருணைமழை பொழிவதாகும் உனதுபார்வை
போதுமந்த கடைவிழியின் கீற்றுமின்னல்
மீதமுள்ள பிறவியாவும் ஓய்ந்துபோகும்!

15. மனோரதம் நிறைவேறும்

ஸுதாங்கோத்பவோ மே(அ)ஸிஜீவேதி ஷுத்தா
ஜபன் மந்த்ரமீசோ முதா ஜிக்ரதே யான்
ஜகத்பாரப் ருத்ப்யோ ஜகன்னாத தேய்ய:
கிரீடோஜ் ஜவலேய்யோ நமோ மஸ்தகேய்ய:

உயிர்களைக் காக்கும் சிரசுகள் ஆறும்
உயர்ந்த ரத்தினக் கிரீடம் தரிக்கும்!
மந்திரம் அறுமுறை மகிழ்வுடன் ஜெபித்து
மகேசன் உச்சி முகர்ந்த சிரங்களை

மனதில் அழுத்தி வணங்கினேன் சரணம்,
மறைகளைக் காக்கும் குகனே வருக!
அனலில் புழுவாய் துடிக்கும் உயிர்களை
அடைக்கலம் ஏற்கும் முருகா வருக!